

Η ΑΓΑΠΗ ΩΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΗ (της Μαλάμωσ Στεργίου)

Ίσως μοιάζει παραξενο να μιλά κανείς για αγάπη και να αναφέρεται σε πολιτικά ή κοινωνικά θέματα. Ωστόσο είναι γνωστό σε όλους μας ότι τα συναισθήματα αγάπης οδηγούν σε συγκεκριμένες συμπεριφορές που

όλοι τις ζούμε (περιορισμένα ίσως, αλλά έχουμε κάποια γνώση τους). Όπως όλες οι έννοιες σαν της αληθείας, δικαιοσύνης, ισοότητας, ευτυχιάς, δημοκρατίας κ.λ.π. που το σύστημα έχει διαστρεψεί, έτσι και η έννοια της αγάπης έχει περιοριστεί, έχει μικρύνει, έχει αποδυναμωθεί, έχει μιζεριαστεί και μάλιστα καμιά φορά θεωρείται τραγική αδυναμιά και... απευκταίο συναιόθημα.

Προσπαθώντας να επαναπροσδιορίσουμε την έννοια της αγάπης και μάλιστα σαν πολιτικοκοινωνική στάση, το πρώτο που μπορούμε να πούμε είναι ότι το συμφέρον/όφελος της υγειούς κοινωνιάς ΕΙΝΑΙ η αγάπη και μόνο με την ενοότητα και αλληλεγγυή που υπαγορευεί. Απεκδυόντάς την από το οποίο θρησκευτικό και φιλοσοφικό ή θεωρητικό της μέρος μπορούμε να δούμε μόνον την συμπεριφορά που μπορεί να υπαγορευθεί μέσα στην κοινωνική καθημερινότητα. Και ας δούμε κατ' αρχήν τι ΔΕΝ μπορεί να είναι αγάπη.

– Αυτό που συνηθως περιοριζουμε στα “καλα” συναισθηματα απέναντι στο σύτρωφο, το παιδι, τους γονεις, τους φιλους. Ακόμη και σε αυτες τις περιπτωσεις η «αγαπή μας» πολλες φορες γίνεται περιοριστικη και τυρανικη για τους ανθρωπους που την εισπρατουν.

- Το αγχωτικό συναίσθημα που υπαγορευεί κάθε είδους εμμονές, φοβους, ακόμη και βιά. (οποιος αγαπαεί παιδευεί/ζηλευεί κλπ).
- Η αλληλουπιστηρίξη που περιορίζεται στην οικογένεια, τη φυλή, το έθνος. Αυτό είναι, μάλλον πιο πολύ, μια περιφρούρηση κοινών συμφερότων πλούτου και περιουσίας, όπως και διαφυλάξη στενών συμφερότων εγωισμού.
- Το στενό προσωπικό συμφέρον και βόλεμα.
- Το εξασφαλίζω την οικογένειά μου ή εμένα τον ίδιο, θυσιάζοντας ή βλαπτόντας άλλους που δεν είναι «δικοί μου».
- Η Αγάπη δεν μπορεί να είναι ένα μοναδικό πολυτίμο κουτάκι που όταν τέλος πάντων αποφασίσουμε να το δώσουμε σε κάποιον, στερώντας το από όλους τους άλλους, το χρεώνουμε με απίστευτα επιτόκια τα οποία επιμένουμε να εισπραξουμε ακόμη και με αντιτίμο ζωής.

Η παρεξήγηση σχετικά με την αγάπη και η διάσταση από την εσωτερική και εξωτερική έναρμόιση και συνεργατικότητα, έχει οδηγήσει την κοινωνία σε συλλογική απάρνηση της ηθικής που υπαγορευείται από την προσωπική συνειδηση, σε τεραστία ρηξη με τον εσωτερικό εαυτό αλλά και με την ιδιοτήτα του κοινωνικού ούτος. Τα αποτελέσματα (καταθλιψη, άρνηση, μηχανιστικές συλλογικές αντιδράσεις, η ασυνειδητη εκτέλεση των υποχρεώσεων της κάθε μέρας) είναι πολύ γνωστά.

Τώρα, τι μάλλον είναι Αγάπη.

Κατ' αρχήν, η αγάπη προς τον εαυτό. Στη συνέχεια το αξίωμα που περιγράφει τον άνθρωπο «ως ζώο και μαλιστα αρπακτικό» νομιζω ότι είναι ώρα να καταργηθεί και να αντικατασταθεί με τη θέση ότι «ο άνθρωπος είναι ΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ». Και πιστεύω ότι μας επιτρέπεται πια μέσα στην ιστορία της εξελιξης να δούμε επιτελους τον άνθρωπο σαν οντότητα. Δηλαδή μια μορφή ζωής που υπάρχει στο εδώ και τώρα και έχει ποικιλές βασικές ανάγκες που απορρέουν από την ύπαρξη του και ικανοποιούνται μέσω αμοιβαίων δραστηριοτήτων ανταλλαγής δεξιοτήτων, ιδεών, συναισθημάτων. Στα πλαίσια λοιπού της πολιτικής και κοινωνικής αγάπης η αυθορμητη προσφορά κάλυψης των αναγκών των συνανθρώπων-

συμπολιτών, γίνεται χωρίς χρεώση, χωρίς υποσημειώσεις και αυτό είναι ακριβώς το χαρακτηριστικό της αγάπης στην οποία αναφερόμαστε. Η αγάπη όπως και αν εξασκείται, δεν χρεώνει. Δεν την ενδιαφέρει καθόλου αυτό που σήμερα ονομάζουμε υπεραξιά/κέρδος. Επίσης, δεν την ενδιαφέρει το μέλλον, γιατί συμβαίνει τώρα.

Η όποια προσφορά γίνεται άμεσα και η ανταποδοσή της μπορεί να μένει για το μέλλον και όχι απαραίτητα από το ίδιο πρόσωπο εφόσον δεν υπάρχει άμεση σχετική ανάγκη και των δύο συναλλασομένων. Αυτή η περιγραφή δεν περιλαμβάνει καμιά μεσολαβηση, εξυπηρετεί άφογα τις ανάγκες επιβίωσης και διαβίωσης και αυτό είναι το συνολικό της κέρδος, όφελος, συμφέρον.

Στη φύση αυτή η ανταλλαγή συμβαίνει συνέχεια, όλη την ώρα, πάντα. Είναι η αλυσιδωτή αλληλοπροσφορά που την κρατάει ζωντανή και δημιουργική. Το χώμα και τα μέταλλα τρέφουν τα φυτά που με τη σειρά τους παράγουν οξυγόνο και συγχρόνως γίνονται τροφή των ζώων. Αν στο σώμα αρρωστήσει ένα όργανο το ανοσοποιητικό σύστημα προστρέχει χωρίς κωλυσιεργίες και κυριώς, χωρίς χρεώση. Αυτά είναι παραδείγματα εφαρμογής της αγάπης στη φύση που διεπεί και συντηρεί τη ζωή. Μέσω της άμεσης προσφοράς και συναλλαγής ανάμεσα στις διαφορετικότητες.

Στον άνθρωπο η εφαρμογή της αγάπης εκτός από την επιβίωση παράγει αυτοπεποίθηση, σιγουριά, χαρά, ευγνωμοσύνη για τη ζωή και την ύπαρξη των άλλων ανθρώπων και μια μεγαλύτερη πιθανότητα ευτυχιάς, για την οποία είναι απολύτως ικανός. Όλα τα έως τώρα πολιτικά συστήματα, αναγνωρίζοντας την ευτυχιά ως βαθιά ανάγκη του ανθρώπου, του την έχουν υποσχεθεί αλλά ποτέ δεν την έχουν πραγματοποιήσει γιατί πάντα για τα συμφέροντα της όποιας συγκεντρωτικής εξουσίας καλλιεργείται ο διαχωρισμός, τα κόμματα, οι ιδεολογιές/ιδεοληψιές, το μίσος, ο φόβος και η απομόνωση ανάμεσα στον καθε έναν από εμάς, ανάμεσα στον εαυτό και τη συνειδηση, ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση, ανάμεσα στα έθνη και τις φυλές.

Μπορούμε να δούμε την αγάπη σαν μια δυναμική κοινωνική ιδιοότητα του ανθρώπου που έχει μειύει σε αχρησιτά για πολυ΄μεγαλο χρονικό΄διαότσημα στερω΄ντας του αναντικαταότατη ποιότσητα κοινωνικής ζωής και ύπαρξης. Η ανυποόκριτη, ανιδιοτελής, δυναμική, δημιουργική αγάπη ειύαι εξαιρετικός μοχλός εξυπηρεότσης αλληλεπιδραστικών κοινωνικών και προσωπικών-ατομικών συμφερονότων.

Βρισκοόμαστε πιστευό στο σωστο΄χροόνο να συζητηόουμε το αν ο άνθρωπος έχει πια ιστορικό΄καθηόον να απεμπλακει΄απο΄ τους οόρους μαζα και οόλος. Μια κοινωνιά αλληλεγγυής αποτελείόται απο΄ άτομα που έχουν ανοόμοιες προσωπικότσητες και ίδιες αναόγκες. Απλώς, διαφορετικά΄εκφρασμεύες και με διαφορετικές δυνατοότσητες να ικανοποιηθουό. Οόλοι μας έχουμε ζωη΄αλλά΄ο καθεύνας-καθεμιά΄ την ζει διαφορετικά΄.

Κλειύοντας διευκρινιζω ότι δεν αναφεόομαι σε κοινωνιά αγιών και αναμαόρητων, αλλά΄σε μια κοινωνιά φιλικη΄και προστατευτική΄ για τον καθεύνα-καθεμιά΄ απο΄εμας, που δρα κάνοντας λαθη και απο΄ τα οποιά διδασόκεται χωρις ενοχες΄.

Πηγή/φωτό: Απέναντι Όχθη, apenantiOXthi.com